

[Hans R. Knudsen.]

skattepligtige indkomst er under 12 000 kr.; er den lidt derover, må man nøjes med det børnefradrag, der giver de omtalte 160 kr. Reduktionerne er som sagt foreslået for indkomster under 12 000 kr., og de kan variere, som det så kønt hedder, fra 30 kr. til 240 kr. De 240 kr. når man ganske vist kun, hvis indtægten er under 5 000 kr., og så endda kun hvis man er så heldig at have bopæl i hovedstadsområdet, ellers bliver det mindre tal.

Hele dette skattereduktionssystem, hvorefter reduktionen, hvis den er større end selve skattebeløbet, udbetales kontant, er altså det, man vil afvikle børnetilskuddene med. Jeg kan ikke se, at det har gjort det mindre indviklet. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Poul Møller, der i sin tid, da vi behandlede forslaget til et års ligningslov, sagde noget om, at ligningsloven mindede ham om et kinesisk æskesystem. Jeg synes, at det ærede medlem skulle tage denne udtalelse op ved denne lejlighed og se på, om det, han har fundet ud af til erstatning for børnetilskuddet for de små indtægter, ikke også er kommet til at ligne lidt af et kinesisk æskesystem. Jeg synes, at det i hvert fald lyder betydeligt mere indviklet, end det bør være. Det forekommer i hvert fald mig at være en særdeles mærkelig facon at afskaffe et børnetilskud, som, når det kommer til stykket, har mange fordele og slet ikke de skavanker, som børnefradragene har.

Men selvfølgelig skal der også være begrænsninger i de nye børnetilskud, skattereduktionerne. Medens der ikke uanset indtægtens størrelse er nogen som helst begrænsning i børnefradragene, er der for tilskuddenes vedkommende den begrænsning, at er den skattepligtige indtægt over 6 000 kr., får man intet tilskud, ingen reduktion for det første barn, og er den over 9 000 kr., får man ikke noget for 2 børn, kun for de børn, man har over 2, og så skal det hele endda forsvinde ved en skattepligtig indtægt på 12 000 kr.; så må man nøjes med de 160 kr. for det første barn og 192 kr. for de følgende.

Jeg forstår meget godt, at de to partier er så begejstrede for den overgang til proportionalbeskatning, som de foreslår indtil 15 000 kr., men i deres glæde og iver har

de vist desværre glemte, at de fordele, denne proportionale beskatning, som jo er hentet fra skattereformforslaget af maj 1954, kunne indeholde, næsten helt fordufter ved de ting i forslaget, som man selv har fundet på, særlig splittingen og de store børnefradrag og de øvrige fradragsforhøjelser, som man er inde på, og som den højtærede finansminister har omtalt. Vi kender jo godt virkningen af disse fradrag, vi ved, hvordan de begunstiger indtægterne i forhold til deres højde.

Endelig er der en ting, som man i alt for ringe omfang har foreslået ændret, nemlig beskatningen af merindtægter. Det er et af de problemer, vi hele tiden har været enige om skulle løses under et reformarbejde, og når man nu her har 475 mill. kr. til rådighed, eller i hvert fald mener at have det, kunne der da laves en betydeligt lempeligere beskatning af merindtægter, end tilfældet er her, hvor beskatningen af merindtægter endda er blevet stærkere på visse områder. Jeg har gennem eksempler set belyst, hvordan merindkomster, navnlig for små indtægters vedkommende, bliver hårdere beskattet efter dette forslag end efter det nuværende system. Det blev bl. a. påvist så sent som i går i en kronik i Aktuel skrevet af cand. polit. V. E. Carstensen.

Til slut har jeg kun det at tilføje, at vi i hvert fald ikke fra vor side kan se, at der i dette forslag ligger en reform. Jeg kunne ønske reformarbejdet med vort skattesystem ført videre og allerede ved den kommende udskrivningslov, og jeg ser med forventning hen til det forslag til udskrivningslov, som den højtærede finansminister vel snart må komme med. Jeg håber, at det reformarbejde for en bedre indkomstbeskatning, som vi har påbegyndt, heri må blive ført videre med de forbedringer, der er mulige allerede for det kommende skatteår.

Foged: Det er en lidt mærkelig situation, vi står i, med de indlæg, der er kommet såvel fra den højtærede finansminister som fra det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen. Vi har hørt reformforslaget fra 1954 lovprist i høje toner, men jeg kunne fristes til at spørge, hvorfor dette lovpriste reformforslag fra 1954 så ikke har nydt fremme under den nu siddende regering. Nu har